

2-1001 1/2
O R A T I O

ANNIVERSARIA

IN THEATRO COLLEGII ~~H840-12~~
H

M E D I C O R V M

LONDINENSIVM,

EX HARVEII instituto,

Habita, Die 18° Oct.

A. D. MDCCXLII.

A BENJ. HOADLY M. D. Coll. Med. & H.
S. R. S.

L O N D I N I :

Impensis JOHANNIS & PAULI KNAPTON, MDCCXLII.

PRÆSIDI DIGNISSIMO
HENRICO PLUMPTRE M.D.

ANNIVERSARIA

SOCIIS DOCTISSIMIS
IN THEATRO COLLEGI

Collegii Medicorum Lond.
MEDICORVM

ORATIONE M

EX ILLO RV M IVSSV EDIFAM
HABITAT

D.D.

Habitu, Die 18. Oct.

A. D. MDCCXII

BENJ. HOADLY.

A BENJ. HOADLY M.D. Coll. Med. &

S.R.S.

LONDINI

PRÆSIDI DIGNISSIMO
HENRICO PLUMPTRE M.D.

ET
SOCIIS DOCTISSIMIS
Collegii Medicorum Lond.

HANC
ORATIONEM
ILLORVM IVSSV EDITAM

D. D. D.

BENJ. HOADLY.

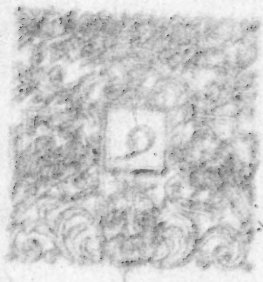

FRASIDI DIGNISSIMO
HENRICO PLUMPTRE M.D.

ORATIO
HARVEIANA

UOD Ego, hoc in loco, &
tempore, Doctoris Harveiani
personam sustinens, potius quam
munere fungor, magno vestra-
rum virium incommodo, (so-
cis & Auditoribus doctissimi) id totum tibi (Pre-
ses dignissime & mihi multis nominibus colen-
do) referri debet. Tu enim ita voluisti
Orator

ORATIO HARVEIANA.

UOD Ego, hoc in loco & tempore, Oratoris Harveiani personam sustineo, potius quam munere fungor, magno vestrarum aurium incommodo, (Socii, & Auditores doctissimi) id totum tibi (Præses dignissime, & mihi multis nominibus colende) referri debet. Tu enim ita voluisti——

B

Orationis

Orationis habendæ, in doctorum virorum frequentiâ, difficultatem, quam ab ineunte adolescentiâ ad hunc diem pertinui, & nunc pertimesco. — Ingenium, in hujusmodi præsertim rebus, exiguum. — Nullum Usus.

Ne minimam quidem dicendi Exercitationem :

— Omnia, quæ potui, excusavi. Tu vero has meas, non quæstas, sed justas & infucatas, excusationes adeo non probasti, ut constanter in proposito permaneres. Vicisti, igitur, uti par est; & Ego, vestro jussu Orator repente factus, coram adsum; aliquid dicturus, si modo potero, ab Harveianâ hujus diei institutione non omnino alienum.

Si ducenda sunt à DEO omnium maximarum & optimarum rerum principia, tum præcipuè Medicæ artis, miseris hominibus adjuvandis natæ: quam unâ cum morbis, malis, & ægritudinibus humanis, & nasci, & incrementis augeri, Ille optimus maximus omnium rerum Conditor vere dicitur voluisse. Illi enim visum est, & his malis humanum genus, in hoc animantium domicilio, circumdare; & materiam medicam ubique sparsam sensibus
eorum

eorum objicere; & eadem opera Homines rationis & ingenii vi instruere, ad omnia exploranda, tentanda, inveniendā, & paranda, quæ salutē Hominum inservire possent. Hinc igitur, Dei quasi jussu, Medicina, Ars Valetudinis; primo rudis, incondita, fortuiti vel temerarii tentaminis Res; deinde gradatim ad majora ascendens, acrius experiundo, & Naturæ ipsius indicia accuratius observando, & constantius colendo, tandem facta, qualem nunc videtis: gloriam magnam, & pene divinam consecutura, si modo totis viribus, qualescunque sint, re perficere contendat, quod verbis, & nomine promittit.

Quid enim in hac rerum Universitate magis magnificum, & hominibus gloriosum? Quid eos ad similitudinem Deo propius facit accedere, quam plurimis prodesse? quam miseris, quæ omnes premunt, & calamitatibus, quibus gens humana perpetuo objicitur, opem ferre; quam vitam brevem, & ærumnosam, (breviorem, & ærumnosiores, sine Artis adjumentis & allevamentis, futuram) aliquantum protrahere;

& mala arcendo, minuendo, & mitigando, placidiorem, & leviozem reddere?

Immortalitatem mortalibus arte medicâ donare Nemo sanus unquam vel in animo cogitavit. Sed aliquid certe est, Mortem, adeo mortalibus invisam, & a tergo quotidie prementem, paululum remorari, & repellere; aliquid est, morbos molestissimos relevare, & illorum acumina hebetare; omnes recte & diligenter curare, plurimis etiam omnino mederi; aliquid est, de mortalium acerbissimis doloribus partem detrahare, alios lenire, alios sæpe depellere & amandare. — Hæc non sunt minimæ laudis. Sed longius ea persequi non est instituti hodierni. Intra Diei ipsius rationes, & Collegii nostri limites, continenda est Oratio. Si ergo sæpius antehac dicta repetendo aures vestras contundam; date hanc veniam ipsi huic Institutioni, quæ hoc a nobis postulat, ut Eorundem illustrium Virorum Nomina, qui hoc Collegium aut primo statuerunt, aut re postea auxerunt, aut ingenio ornaverunt, Immortalitati mandare (quantum in nobis est) quotannis enitmur.

DE LINACRO nostro, ante omnes primo, gloriari & merito possumus, & debemus. Erat is vir, cum literis latinis, tum etiam græcis, inter multos ejus ætatis eruditos, eruditissimus. Post justos annos *Oxonii* humanioribus literis impenso, in *Italiam* se contulit; non inani studio, vel loca amœna, vel antiquis nominibus nobilitata, visendi; neque ut curiosum se in alienis rebus publicis præberet; sed ut oculis suis Literarum, Florentiæ & Romæ præcipuè, tunc renascentium, progressum videret, & ut auribus suis Viros omni genere doctrinæ instructissimos audiret; ut ab Horum ore penderet, & ad Hos summos viros imitandos, & tandem superandos, sese formaret. Domum itaque reuersus, non nugis & fabellis viatoriis, uti mos est, aures vel oculos popularium suorum demulcere, & detinere, dignatus est; sed ad amplificandam & ornandam rem literariam, & medicam, se totum accinxit. Veteris Romæ rudera; Statuas, & Statuarum disiecta membra; Amphitheatrorum moles, & fragmina; — Has, aliasque omnes, immitis Temporis reliquias, aliis, otiosis & curiosis, laudandas & describendas reliquit.

Majora

Majora longè ille animo in Itinere cogitabat,
 quæ postea Domi, magnâ cum laude perfecit.
 In Aulam, Henrici Septimi jussu, ad regiam,
 & regiae prolis, salutem tuendam, ab Oxonio
 (ubi Professoris Cathedram tum ornabat) ar-
 cessitus, post primos Invidiæ impetus virtute
 fractos & repressos, sub illo Rege, et sub filio
 Henrico Octavo, summâ & Dignitate & Gra-
 tiâ, diu floruit.

INTER has graviores curas, per multos annos
 feliciter continuatas, non erubuit *Grammati-*
cam. Ejus enim rudimenta, Anglico sermone
 conscripta, in Anglorum omnium Usum
 primo edidit; & postea (ut ipsius verbis utar)
ad Mariæ Regis filiae generosum ad studia lite-
rarum ingenii impetum juvandum & foven-
dum, in summam, quam potuit, redegit cla-
ritatem.

Hæc rudimenta abunde laudavit
 Buchananus, magnum illud Scotiæ Decus, La-
 tinitate ea donando, & in exterorum omnium
 gratiam publici juris faciendo. Tanti ea fecit
 Vir Maximus! — Parva sunt hæc, fateor;
 & parva esse Linacer ipse bene novit: sed sine
 parvis Magna non constare persuasum sibi ha-
 buit.

buit. Et quidem ex his parvis, aliisque ejusdem generis Eruditissimi viri laboribus ad linguarum cognitionem spectantibus, Fama sui nominis tanta fuit, ut a doctissimis ejusdem ætatis viris, primus & princeps Literarum humaniorum in his locis instaurator merito celebraretur.

His vero non contineri potuit Linacri animus: sed, gentis humanæ commodis semper intentus, cum se Regio favore tutum satis & munitum sensisset, Gratiam illam eximiam, quam adeptus est, ad utilitatem publicam convertere apud se statuit: Et, propenso illo quo erat in commune bonum animo, Medicinam præcipue resuscitandam, tuendam, augendam, & ornandam, suscepit. Quid multa? Prudentissimus rerum Estimator recte secum cogitavit Regem Patriæ Patrem esse debere; Paternum & Regium esse saluti Civium, tanquam filiorum, prospicere. Et cum in eâ sententiâ esset, Artis Medicæ Exercitationem nullis legibus obstrictam, Licentiam esse immanem, & Valetudini Hominum maxime inimicam; Collegium hoc non solum instituit, & Statutis circumscriptis;

scripsit; sed Regiis literis, & Legum auctoritate, confirmari & muniri curavit; ne statim in auras evanesceret utilissimum Ejus consilium. Primus ipse Præses, in Ædes, quas ipse habitabat, dum viveret, Socios convocabat; & Præses moriens easdem societati legavit, perpetuum Conventus locum. Duo præcipue in animo habuisse videtur. Unum, ut Statutorum vi, Qui a literis alieni, indocti omnino, & ex omni parte inculti, non solum ab hac Societate perpetuo arcerentur, sed intra quosdam limites designatos in Medicâ arte se exercere non auderent; Alterum, quod omni laude nobis celebrandum, ut mores Suorum, præsertim inter se mutuos, præceptis formaret, & regeret; & Præceptis quidem, quæ, aureis literis digna, probitatem simul & humanitatem Statuentis spirant: Qualia, si non semper rei medicæ in honorem, & utilitatem cedant, Hoc nullo modo, (liceat mihi dicere) nisi nostrâ culpâ, & cum nostro dedecore, fieri potest.

IOANNES CAIUS semper nobis in hac annuâ celebratione cum Laude nominandus. Summam ejus eruditionem, & accuratam lingua-

rum

rum peritiam, testata est Italia ipsa; quam Ille quoque (Linacri ad exemplum) adiit, atque, ad ingenium colendum, doctissimos viros, ibi tunc degentes, avidè & attentè audivit: Ipse tanto apud eos in honore, ut non solum Doctoris titulo * *Paduæ* insignitus, quod quotidianum est; sed, quod raro fieri contigit, Græcæ Linguae Prælectoris munere, ipse Hospes & Peregrinus, ornatus esset. Munificentiam ejus, & propensum in literas Amorem, per omnia sæcula testabitur Cantabrigia. Post reditum enim in Patriam, famâ & opibus tandem dives, Collegium apud suos Cantabrigienses, secundo (eoque suo) nomine decoratum, ædificiis, &, quod multo majus est, emolumentis, & annuis stipendiis, præclarè auxit; ad alendos & sustentandos tres Socios, & viginti adolescentes literis ibi operam dantes. Hæc, quæ verè magna sunt, & memoratu digna, ad Theologiæ, & omnimodæ Literaturæ, præsertim vero Artis

* Ita Tabulæ Cantabrigienses antiquæ, in annuâ ipsius recitata: *Bononiæ*, Alii tradunt; incerto nescio quo testimonio, uti videtur, ducti.

Medicæ, augmentum & progressum, optimo animo, & cogitavit & perfecit. Quod ad hanc Societatem attinet; Mitto Insignia illa, in Collegii usum ab ipso excogitata & dedicata; quæ & Virtutis Insignia vocari Bonus Vir voluit. Sed non mitto Patrocinium insigne, quod nostris rebus, in discrimen adductis, omni operâ, & totis ingenii viribus, feliciter præbuit; Neque hoc filebo, Caium nostrum, muneribus omnibus ad Collegium hoc pertinentibus, per multos annos, diligentissime & cum honore functum, administrationis inculcata Exemplum aliis reliquisse.

CALDWALLI, & nobilissimi LUMLEII, conjuncta munificentia, rei Anatomica, & prominde Medicæ, utilissima, nunquam nobis tacenda; Si rem ipsam solum spectemus, præclara; sed præclarius facta Harveianis Prælectionibus nunquam satis laudandis.

ET GOULSTONUS hic quoque cum honore memorandus, qui Prælectiones Medicas, ad scientiam & Curam & Medelam Morborum, accu-

accuratissime formatas & aptatas, instituit, & honesto stipendio donavit.

AD HARVEIUM properat Oratio, quo Nemo, post homines natos, felicius in indagando, inveniando, & explicando, quæ Medicinæ veram gloriam & accuratam exercitationem longius latiusque extendere possint. Ille quoque, post Cantabrigienſia studia, Italiam adiit, non ut Pictorum, vel suave-modulantium Cantorum sedem; sed ut, iis temporibus, Humaniorum Literarum & Medicinæ Theatrum insigne, & quasi totius Europæ alteras Athenas. Doctor ibi Paduensis, & postea Cantabrigienſis; Regius item Medicus. Sed ab his nominibus, (quamvis magna sonantibus) non pendet Harveiani nominis gloria. Aeternam sibi famam non ex vocibus & sonis, sed ex laboribus & vigiliis, Vir Maximus conquiſivit, & comparavit. Imo, ex solis Prælectionibus *Caldwallanis de Motu Cordis & Sanguinis*, tantam gloriam, omnium consensu & plausu, consecutus est, quantam Nemo fere alius mortalium etiam doctissimorum unquam adeptus est.

ERANT quidem apud Exteros perpauca,
 qui, pessimo animi morbo laborantes, invidere-
 runt Optimo viro præclarum suum Inventum;
 & totis viribus conati sunt gloriâ tantâ Nomen
 ejus spoliare. Et post hoc breve & iniquum
 certamen, quod statim evanuit, Erant alii, qui
 quasi rem levem, & nullius momenti ad Scien-
 tiæ Medicæ augmentum, tractarunt; utilitatem
 Inventi omni operâ diminuere, vel potius om-
 nino delere, contendentes: & nihil Harveio
 relinquentes præter inanem illam Curiosorum,
 non Gloriam, sed speciem vel imaginem Glor-
 riæ, Harveianâ indole indignam. Gloriam
 enim ab utilitate sejunctam, ut in re medicâ
 nullius pretii, bene novit Vir magnus repudiare
 potius quam sibi sollicitè vindicare. Sed omnia
 hæc & talia commenta diluit Dies, veritati
 semper amica.

Post hos, & alios plurimos Harveii in Me-
 dicinæ culturâ labores doctissimos, quibus to-
 tum genus Medicum, & genus etiam huma-
 num, sibi in æternum devinxit, non Nobis fi-
 lenda est egregia, & penè inaudita erga nos Be-
 nevo-

nevolentia, quâ non solum Collegium Aedificiis novis, & Libris auxit; sed Se adhuc vivum paterno fundo exuere non dubitavit, ut nostris rebus succurreret: Unde & Aedium conservationi consuluit, & Bibliothecario & Oratori sua præmia constituit; atque etiam honesta convivia parari, & ornari voluit, ut mutuae inter Nos amicitiae signa essent, & incitamenta; ut vultu hilariore, & apertiore pectore, & colloquio liberiori, nos ipsos mutuo exciperemus; & animas animis conjungentes, communia consilia facilius iniremus: Hæc enim sunt vera Ingenuorum Convivia. Sed de tanto Viro, Quid talia memoramus?—Dum Sanguis per humani corporis Arterias & Venas, divino plane artificio, fluit, & refluit, Honos, Nomenque HARVEII, Laudesque manebunt.

HARVEIUM proxime sequitur HAMETUS, Cujus in hanc societatem tanta sunt merita, ut ipsius Auctoris non multo majora dici debeant. Aedes ipsas Linacrias, atque omnia Collegii Bona & Emolumenta, Praeconis iniquæ voci subiecta, suo Ere redempta; Eandem Aedes postea

postea incendio illo luctuoso consumptas, am-
 plioribus & comptionibus compensatas, seu po-
 tius longe superatas, quales nunc videmus—
 Quosdam etiam ex Amicis conjunctissimis, ex-
 emplo & suasu suo, in societatem beneficen-
 tiæ adductos—Hunc ipsum fortasse Conven-
 tum;—Hæc & plura, HAMERO debemus:
 Quæ quidem talia sunt, ut merito laudis ejus-
 dem cum Linacro particeps fiat; non solum
 laudis quæ ad linguarum accuratam scientiam,
 & in literas ardorem; sed Ejus, quæ ad nostra
 hoc in loco commoda pertinet: in quibus om-
 nibus *Linacro* tantum secundus, & parvo inter-
 vallo proximus. Si enim Hic, qui fundamenta
 primus posuit, Institutoris, & Auctoris Laudes
 meruit; Ille, qui Instaurator, Restitutor, &
 Amplificator; sine cujus ope & munificentia,
 Societas ipsa, quantumvis accuratè fundata &
 exstructa, si non dissipata & projecta periisset,
 certe inculta & squalida jacuisset; æqualem fe-
 re videtur, eamque eximiam, gratiam à nobis
 meruisse. Et, quod nullo modo prætereun-
 dum est, Ille idem HAMERUS, qui his Bene-
 ficiis

ficiis vivus adhuc Nos affecit, in Morte etiam
eandem in hoc Collegium animi benignitatem
legatis prædiis demonstravit.

NOBILIS DORCESTRENSIS hanc nostram
Societatem sibi & Memoriae suæ devinxit, a-
more illo, quo Medicos semper coluit; studio,
quo ipse in Medicinæ notitiam; & familiarita-
tem, quasi raptus est; munificentia, quâ Libro-
rum ingenti copiâ Bibliothecam nostram diti-
vit; & postremo magnâ illâ in Artem nostram
animi propensione, quâ ipse inter Medicos no-
men suum professus est: atque ita Collegium
nostrum summo honore affecit. Et hinc qui-
dem Occasio nobis arripienda est. Duos ex nobi-
lissimis nostræ Ætatis viros, grato animo, &
omni laude prosequendi, qui Annales nostros
nominibus suis illustriores fecerunt. — Grande
Decus simul & Præsidium Nobis, & Rei Me-
dicæ! *

POST

* Nescio quo Errore meo, & largitati multum debet hoc
in enumerando præclaros illos nostrum Collegium, Hæli
viros, quorum beneficentiæ mentionem nullam feci. Pudet
Me

Post hanc tot Virorum excellentium Commemorationem, tam prolixè explicatam, qui hoc Collegium beneficiis & emolumentis, quidam etiam & scriptis præclaris, instruxerunt & ornarunt; Si per tempus liceret de omnibus aliis quoque nostris singulatim dicere, qui doctissimis suis laboribus, dum in vivis essent, Rem Medicam auxerunt, & de eâ optime meruerunt; libentissimè eorum Nomina, non sine laude debitâ, à primordiis hujus Societatis usque ad nostra tempora, ordine deducerem. Verum Dies ipsa me deficeret aliquid dignè dicere conantem de tot vix enumerandis Viris. Neque quidem opus est. Nam cùm Eorum nomina in summâ laude & gratiâ apud omnes jam pridem constituta sunt; tali auxilio, & tali Prædicatore, eorum Fama non omnino eget.

Ad nos ipsos nunc se vertit Oratio. Tot ac tanta nostrorum Exempla repetentes, si eorum

Me negligentia. Eruditissimi enim viri Nomen locum sibi jure vindicat in hac annuâ Commemoratione, propter Munificentiam illam, nunquam

nobis obliviscendam, quâ quingentas libras in usum & Augmentum Bibliothecæ nostræ legavit.

Memo-

Memoriâ animati, & excitati, (de quo non dubito) ingenuâ cupiditate ardemus eandem gloriam consequendi; HARVEIUS ille nobis quasi digito viam monstravit. *Naturam ipsam suorum Arcanorum fœdissimam esse Interpretem, Vox fuit Harveii*: Et si ipsa Medicina loqui posset, eadem voce uteretur. Huic uni principio Ille innixus, & attentus, omnes suas curas instituit; & omnia fere, quæ speranda essent in nostrâ Arte, inveniendâ, & demonstrandâ, non dubitavit. Hac Voce, aliorum virorum gravissimorum suffragio comprobata, & Experientiâ & multorum annorum Ufu confirmatâ, Omnes tandem edocti, Hypothesibus (quas dicunt) etiam speciosissimis abjectis, & repudiatis, ad ipsius Naturæ indicia animos attendimus. — Egrotorum cubicularis, & lectis, inhærere; Morbis ipsis perpetuo invigilare; Eorum Sedes, Constitutiones, Mutationes, & Vicissitudines, diligenter & accuratè observare — Hæ sunt nobis Artes: Atque his solis, Artis nostræ utilitatem omnibus probare, & Saluti hominum, quæ

D

quæ in nostrâ tutelâ est, consulere, contendi-
mus.

STUDIORUM & Laborum ita institutorum
Virtute; Linaerii Collegii Auctoritate; & sub
Auspiciis Virorum nunc in civitate Medicâ jure
principum, suis meritis illustrium, & aliorum
honestis conatibus semper faventium; Mihi qui-
dem videor videre Medicinam caput attollen-
tem, & ad altissimum dignitatis gradum pro-
pere ascendentem.

ET Tu, Optime LINACER, si qua Te a-
pud Superos nostrarum rerum Cura tangit, pa-
terno animo tuum Collegium specta. Primo,
Caiium, Harveium, Hameium, aliosque aspice,
tuis Vestigiis insistentes, & tua incepta summo
studio perficientes. Deinde, ad nostra usque
tempora oculos dirige; & si gaudiis cœlesti-
bus nostra admisceri fas est, Gratulare tibi—
Præsidem, & Doctrina, & Moribus, quales ip-
se velles, excellentem; & ut verbo dicam,
Decessoris optimi & doctissimi Successorem
dignissimum—Socios Omnes, uno tantum ex-
cepto, ^(me ipso) Te & tuâ Institutione dignos; Juni-

* hoc de seipso humillimè dixit. ores

lores erga Seniores observantissimos; Seniores
 erga Juniores candidissimos & humanissimos--
 Omnia intra hos parietes, & votis tuis, & le-
 gibus, consentanea — Nulla diffidia, nullas
 simultates — Nulla vel Odii vel Invidiæ ves-
 tigia — Unum hoc inter nos Certamen, Quis
 melius, & felicius, saluti hominum inserviat;
 famam ex hoc solo quærentes, & partam
 tuentes.

TALIBUS Exemplis, atque his Moribus,
 cultum, auctum, & ornatum, Collegium tu-
 um, Tu ipse, Optime LINACER, amabis,
 & laudabis.

Lately Published,

Three Lectures on the Organs of Respiration, Read
at the Royal College of Physicians at *London*, A. D.
MDCCLXXVII. Being the *Gulstonian* Lectures for that
Year.

To which is added, An Appendix, containing Remarks
on some Experiments of Dr. *Houston's*, published in the
Transactions of the Royal Society, for the Year 1736.

By **BENJ. HOADLY**, Doctor of Physick, Fellow of
the College of Physicians, and of the Royal Society.

Sold by **JOHN and PAUL KNAPTON.**
